

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/32/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7916010459
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7916010459.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučera, sudcov JUDr. Daniely Mitterpáckovej a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovej v trestnej veci proti obžalovanému P. Z. B. pre prečin nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa § 214 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní prokurátora a poškodeného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/110/2016 zo dňa 14. 9. 2017 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 21. mája 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 322 ods. 3, § 288 ods. 1 Tr. por.

poškodeného Z. X., nar. XX. 2. XXXX, bytom R., ul. K. XXXX/XX s jeho nárokom na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

odôvodnenie:

Okresný súd Trebišov rozsudkom sp. zn. 3T/110/2016 zo dňa 14. 9. 2017 uznal obžalovaného vinným z prečinu nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa § 214 ods. 1 Tr. zák., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

ako štatutárny orgán spoločnosti BALIMA, s.r.o., Skladná 1, Trebišov nevyplatil svojmu zamestnancovi Z. X. mzdu, na ktorú mal nárok v deň jej splatnosti, za obdobie september 2011 v sume 409,53 €, november 2011 v sume 409, 53 € a december 2011 v sume 409,53 €, teda v celkovej sume 1.228,59 €, aj napriek tomu, že v deň splatnosti podľa znaleckého posudku znalkyne P. B. C., PhD. č. 178/2012 z 27.12.2012 spoločnosť BALIMA, s.r.o. mala dostatok finančných prostriedkov na plnú úhradu splatnej a neuhradenej mzdy Z. X..

Súd mu za to uložil podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 214 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona (§ 36 písm. j/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona) súhrnný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon uloženého trestu podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu na dobu dvoch rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušil výrok o treste zo skoršieho rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 5. 5. 2016 sp. zn. 7T/65/2015, ktorým bol obžalovanému pre prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov.

Podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku obžalovaného Ing. Z. B. oslobodil spod obžaloby prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- ako štatutárny orgán spoločnosti BALIMA, s.r.o. so sídlom Trebišov, Skladná 1, IČO: 31732232, dňa 4.1.2012 odpredal nákladný príves KOGEL, ev.č. TV 420 YE, VIN: WK0AWE01810775748, v hodnote 2.220 €, maďarskej spoločnosti VALLER - TRRANS Kft., Teleki út 22, Sárospatak, aj napriek tomu, že Daňový úrad Trebišov dňa 28.9.2011 vydal rozhodnutie o zriadení záložného práva č. 740/320/436-29545/2011 na zabezpečenie daňového nedoplatku na dani z motorových vozidiel a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.10.2011 a aj keď uvedené rozhodnutie bolo zrušené dňom 15.2.2013 uznesením Okresného súdu Košice I o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka spoločnosť BALIMA, s.r.o. Trebišov, na predaj tohto návesu nebol oprávnený, teda takto zmaril uspokojenie svojho veriteľa tým, že nákladný príves odpredal a takto pre Slovenskú konsolidačnú, a.s., so sídlom Cintorínska 21, IČO: 35776005, Bratislava, spôsobil škodu vo výške 2.220 €,

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie okresný prokurátor do oslobodzujúcej časti rozsudku a poškodený Z..

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s rozhodnutím okresného súdu sa nestotožňuje. Má zato, že v prejednávanej veci k poškodeniu veriteľa došlo a je toho názoru, že sudca nevyhodnotil správne skutkový stav, keď obžalovaného spod skutku obžaloby právne kvalifikovaného ako prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. oslobodil, preto navrhol krajskému súdu, aby zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a prikázal tomuto súdu, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Poškodený Z. X. podal odvolanie prostredníctvom svojho splnomocnenca. V písomných dôvodoch podaného odvolania uviedol, že okresný súd napriek tomu, že obžalovaného uznal za vinného, vôbec nerozhodol o jeho nároku na náhradu škody a zároveň ho ani neodkázal na uplatnenie nároku v občianskom súdnom konaní. S odôvodnením napadnutého rozsudku sa nestotožňuje a má zato, že súd bol povinný rozhodnúť aj o uplatnenom nároku na náhradu škody a to buď tak, že by obžalovaného zaviazal na náhradu škody vo výške 1.228,59 € alebo tak, že podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodeného so svojím nárokom na občianske súdne konanie. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd bez zrušenia napadnutého rozsudku vec súdu prvého stupňa vrátil s nariadením, aby o chýbajúcom výroku rozhodol alebo neúplný výrok doplnil.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril v tom smere, že napadnutý prvostupňový rozsudok považuje za správny a preto navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť. Dôvody odvolania prokurátora považuje za veľmi stručné, všeobecné a nezohľadňujúce vykonané dôkazy.

K odvolaniu poškodeného uviedol, že právny názor vyslovený prvostupňovým súdom považuje za správny. V právnom vzťahu, čo sa týka vyplatenia mzdy bol poškodený so svojím zamestnávateľom BALIMA spol. s r.o. a nie s ním. Poškodený si nevyplatenú mzdu aj nárokoval od svojho zamestnávateľa a v konečnom dôsledku si ju uplatnil v konkurznom konaní.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. mája 2018 krajský prokurátor výslovne prehlásil, že odvolanie okresného prokurátora berie späť.

Krajský súd - predseda senátu podľa § 312 ods. 4 Tr. por. osobitným uznesením vzal na vedomie späťvzatie odvolania okresného prokurátora, krajským prokurátorom.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie poškodeného je dôvodné.

Krajský súd na verejnom zasadnutí 21. mája 2018 zistil, že obžalovaný nepodal odvolanie proti napadnutému rozsudku tak, ako je to uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní zo dňa 14. 9. 2017 na č.l. 572, kde okresný súd zaprotokoloval, že obžalovaný zahlásil odvolanie vo vzťahu k odsudzujúcej časti rozsudku.

Obžalovaný vo svojich vyjadreniach a aj na verejnom zasadnutí solidárne so svojim obhajcom výslovne vyhlásil, že on na hlavnom pojednávaní dňa 14. 9. 2017 nezahlásil blanketárne odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní, čo zvyrazňoval aj vo svojich vyjadreniach k odvolaniu prokurátora.

Krajský súd túto skutočnosť vyhodnotil ako písársku chybu v zápisnici o hlavnom pojednávaní bez toho, aby nariadil opravu zápisnice a má zato, že obžalovaný odvolanie proti rozsudku nepodal. Rozsudok okresného súdu tak vo vzťahu k vine, ako aj k jeho oslobodzujúcej časti, keďže prokurátor vzal späť odvolanie proti oslobodzujúcej časti, nadobudol právoplatnosť.

Odvolačný súd na verejnom zasadnutí tak rozhodoval len o odvolaní poškodeného, ktoré podrobne vyššie zdôvodnil.

Splnomocnenec poškodeného aj na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní trval na podanom odvolaní, žiadal, aby súd obžalovaného zaviazal na náhradu škody vo výške 1228,59 eur, alternatívne, aby odvolací súd v tejto napadnutej časti rozsudku vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého výroku o náhrade škody zistil nasledovné :

Okresný súd o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody vo výroku odsudzujúceho rozsudku nerozhodol a to v podstate z toho dôvodu, že poukázal na ustanovenie § 118 ods. 1 Zákonníka práce, z čoho vyvodil záver :

Majetkový nárok osoby, ktorej nebola vyplatená mzda voči subjektu, ktorý jej mzdu nevyplatil, v danom prípade nárok poškodeného voči obchodnej spoločnosti, ktorá konala prostredníctvom svojho konateľa - obžalovaného nevznikol ako následok spáchania trestného činu, ale vyplýva priamo zo zákona. Súd mal zato, že dlh páchatela trestného činu nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 Tr. zák. spočívajúci v nevyplatení mzdy, nie je dlhom zo škody spôsobenej trestným činom, ale dlhom z nesplnenej zákonnej povinnosti vyplývajúcej z § 118 ods. 1 Zákonníka práce, ktorej porušenie je samo trestným činom a nie následkom protiprávneho konania. Okresný súd mal zato, že ide o obdobný prípad ako v prípade trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 213 Tr. zák.

S týmto právnym názorom okresného súdu sa v celom rozsahu stotožňuje krajský súd, pretože aj podľa názoru krajského súdu nevyplatená mzda, resp. nevyplatené mzdové nároky nie je škodou, ale zákonným nárokom, ktorý vyplýva z § 118 ods. 1 Zákonníka práce. Tieto úvahy okresného súdu, že nevyplatená mzda nie je škodou, ale zákonný nárok, sú aj podľa názoru krajského súdu správne a zákonné.

V danej trestnej veci krajský súd podrobne skúmal aj z procesného hľadiska, vzhľadom k odvolaniu poškodeného, či boli dodržané všetky procesné právne prostriedky v zmysle platného Trestného poriadku vo vzťahu k tvrdeniu poškodeného a jeho nároku na náhradu škody a zistil nasledovné :

Už v rámci prípravného konania bol poškodený Z. X. poučovaný v zmysle § 46 ods. 1, ods. 3 Tr. por. o práve uplatniť si náhradu spôsobenej škody a poškodený Z. X. už v prípravnom konaní po takomto poučení si uplatňoval škodu spôsobenú nevyplatenou mzdou tak, ako to vyplýva z č.l. 79, 85.

Po podaní obžaloby prokurátorom 18. 2. 2014, ako to zistil krajský súd, bolo nariadené hlavné pojednávanie a ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z č.l. 431, vo veci konal iný samosudca, pretože samosudca, ktorý konal na hlavnom pojednávaní dňa 29. 5. 2014 ukončil funkciu sudcu.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní na č.l. 431 odvolací súd zistil, že okresný súd vypočul poškodeného, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody bez toho, aby samosudca zákonným spôsobom poučil poškodeného, že mzda nie je škodou, ale zákonným nárokom, ktorý mu vznikol už nevyplatením mzdy.

Tento procesný nedostatok prevzal aj samosudca, ktorý vo veci ďalej konal, pretože ako to vyplýva z č.l. 505 zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 20. 10. 2016 obžalovaný súhlasil so zmenou

samosudcu a samosudca, ktorý vo veci rozhodol, pokračoval v hlavných pojednávaniach oboznámením podstatného obsahu doterajšieho pojednávania v tejto trestnej veci.

Krajský súd z tohto procesného postupu ustálil a vyvodil záver, že poškodený pri uplatňovaní náhrady škody sa riadil nesprávnym poučením vo vzťahu k uplatňovaniu svojho nároku, pretože ako to už odvolací súd vyššie uviedol, mal byť zákonným spôsobom poučený, že mzda je jeho zákonný nárok, o ktorej súd nebude v rámci adhézneho konania rozhodovať (analógia ustanovenia § 256 ods. 3 Tr. por.).

Z týchto dôvodov, keďže poškodený trval na podanom odvolaní do výroku o náhrade škody, krajský súd v záujme spravodlivého procesu poškodeného Z. X. odkázal na civilný proces, aby boli zachované všetky práva poškodeného, ktorý si uplatňoval nárok na náhradu škody aj v dôsledku nesprávneho poučenia ako zo strany orgánov prípravného konania, tak aj súdu.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.